

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ὅχι μόνον πλούσιοι, ἀλλὰ καὶ κατὰ Χάριν θεοί...»

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ Χειροθεσίες Ψαλτῶν καὶ Ἀναγνώσεων στὸν Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κολωνός, 18η Νοεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.

Τὴν **Κυριακὴν**, 18η Νοεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ., ἡ **Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ**, ὡς καὶ τῶν **Πατέρων τῆς Η΄ καὶ Θ΄ Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων**, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὸν Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Συμμετείχαν ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Απόστολος Φύκιας, συν-Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ τρεῖς εὐλαβέσταστοι Ὑποδιάκονοι. Παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Απόστολος Καγιόγλου.

* * *

■ **Πρὸ** τῆς ἐνάρξεως τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐτέλεσε τὴν **Χειροθεσίαν εἰς Ψάλτας καὶ Ἀναγνώστας** τῶν εὐλαβεστάτων Ἀδελφῶν μας Παναγιώτου Ρούτση καὶ Σιλβέστρου Προβατᾶ, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν πιστῶν.

Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἀναφέρθηκε στὴν Παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου τῆς γνωστῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς (Κυριακὴ Θ΄ Λουκᾶ).

«**Ο** πλούσιος τῆς Παραβολῆς, ἦταν ἄφρων κυρίως ἐπειδὴ ἐνόμιζε, ὅτι πλοῦτος ἦταν τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα εἶχε συσσωρεύσει.

Ἄς ἐμβαθύνουμε σὲ δύο ἀπὸ τὰ πολλὰ διδάγματα, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπονται ἀπὸ τὴν Παραβολή:

Η πλεονεξία, ἡ συγκέντρωσις ἀγαθῶν, δὲν εἶναι μόνο μία ἀδυναμία, ἀλλὰ καὶ ἁμαρτία: **ὅ**,τι περισσεύει καὶ δὲν χρησιμοποιεῖται σωστὰ εἶναι μία κλοπή – κλέβουμε ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, λένε οἱ Ἅγιοι Πατέρες...

Βλέπουμε κάποια σπίτια γεμᾶτα ἀπὸ ἄχρηστα πράγματα...

Ἄς μὴ κρατᾶμε μὴ ἀναγκαῖα πράγματα. **Ο** Θεὸς μᾶς ἔδωσε ὅ,τι μᾶς ἔδωσε, ὥστε νὰ εἴμεθα καλοὶ οἰκονόμοι τῶν δωρεῶν Του, καὶ νὰ πλουτοῦμε τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ μάλιστα τώρα πού ἡ πτωχεία ἔχει ἀύξηθῆ πολὺ, ὑπάρχει γύρω μας μεγάλη δυστυχία. **Τὸ** πάθος τῆς πλεονεξίας εἶναι ἔνδειξι, ὅτι εἴμεθα πολὺ ἐνδεεῖς ἀπὸ ἀγάπη...

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ὑπογραμμίζουν ἐπίσης τὸ θέμα τῆς «προσπαθείας», τῆς προσκολλήσεως. **Δ**ὲν χρειάζεται νὰ εἶναι πλούσιος κανεὶς γιὰ νὰ πάσχη ἀπὸ προσκόλλησι. **Μ**πορεῖ νὰ προσκολληθῆ σὲ μικρο-πράγματα καὶ ἀντικείμενα, μπορεῖ νὰ προσκολληθῆ σὲ πρόσωπα, δηλαδή ἡ προσπάθειά του σὲ ἓνα πρόσωπο νὰ ὑπερβῆ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸ μας, ἢ προσπάθειά του σὲ ἓνα ἀντικείμενο νὰ γίνῃ πηγὴ ταραχῆς, ἢ ἀδιαφορίας γιὰ τὸ περιβάλλον του.

Αὐτὴ ἡ ἐμπαθὴς σχέσις μὲ τὰ πρόσωπα ἢ μὲ τὰ πράγματα γίνεται μία δουλεία, μᾶς στερεῖ τὴν ἐλευθερία μας, δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ κάνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ....

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν γνησία ἀγάπη στὸν Θεό, δὲν εἶχαν προσκόλλησι σὲ τίποτα, οὔτε στὴν ἴδια τὴν ζωὴ τους.

Αναφέρεται συχνὰ στὰ Νέα Μαρτυρολογία, ὅτι οἱ Ἀρχεῖς ἔφερναν στὴν φυλακὴ τοὺς συγγενεῖς τῶν Μαρτύρων, τὴν σύζυγο μὲ τὰ τέκνα τους, ὥστε νὰ κάμψουν τὴν ἄρνησί τους νὰ ἀλλαξοπιστήσουν, ἔστω καὶ φαινομενικά. **Ὅ**μως αὐτοὶ ἦσαν ὄντως ἐλεύ-

θεροι, τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς ἐμποδίση νὰ κάνουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ... **Ἡ** συγκατάβασις θὰ ἦταν προδοσία, θὰ ἔχαναν τὸν Χριστό μας...

Διότι, ποιός εἶναι ὁ πραγματικός θησαυρός μας; **Εἶναι** αὐτὸς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς «πλούσιος ὢν

ἐν ἐλέει», μᾶς ἔδωσε διὰ τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας Του: **ἔσαρκώθη, ἐπτώχευσε, ταπεινώθηκε** μέχρι Σταυροῦ, γιὰ νὰ πλουτίση τὴν φύσι μας μετὰ τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν Ἀνάληψί Του καὶ νὰ τὴν κάνη ὁμόθρονο, ὁμόθεο, ὁμόδοξον Αὐτῶ –νὰ μᾶς κάνη ὄχι μόνο πλουσίους, ἀλλὰ κατὰ χάριν Θεοῦ...

Αὐτὸς ὁ πλοῦτος, ὁ ὁποῖος ἐδόθη στὸ καθένα μας δυνάμει στὸ ἅγιο Βάπτισμα, καλούμεθα νὰ ἐνεργοποιηθῆ καὶ νὰ ἀυξηθῆ μετὰ τὴν ἐν Χριστῶ Ζωὴ καὶ τὴν μετοχὴ μας στὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

Ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἀληθινὸ πλοῦτο, πλοῦτο τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ, καλούμεθα καὶ νὰ τὸν μεριζώμεθα μετὰ τοὺς Ἀδελφούς μας...

Μετὰ τὴν ἀγάπη, τὴν εὐαισθησία, τὴν εὐσπλαγχνία, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς ἄλλους –ἕως πότε θὰ προσεχνώμεθα περισσότερο γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας παρὰ γιὰ τοὺς Ἀδελφούς μας;....

...Μετὰ τὸ νὰ διώξουμε τὴν κρίσι, τὴν κατάκρισι καὶ τὴν ὑποτίμησι, καὶ νὰ ἀσκοῦμε τὴν ἀνεξικακία, τὴν ὑπομονή, τὴν μακροθυμία, τὴν ταπεινώσι καὶ τὴν αὐταπάρνησι.

Νὰ ζοῦμε δηλαδὴ τὸ Μαρτύριο τῆς Συνειδήσεως, γιὰ νὰ πλουτίσουμε καὶ νὰ μοιρασθοῦμε τὸν πλοῦτον τῆς Χάριτος.

Ἄς χειρισθοῦμε λοιπὸν πολὺ προσεκτικὰ τὸν ὑλικὸ πλοῦτο, μὴ μᾶς ὑποσκελίσῃ ἢ «προσπάθεια» καὶ ἢ προσκόλλησις, τὰ ὁποῖα μᾶς παραδίδουν στὴν δουλεία.

Ἄς ποθήσουμε μᾶλλον καὶ ἄς μοιρασθοῦμε τὸν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῆς Χάριτος, ὁ ὁποῖος μᾶς καθιστᾷ κατοικητήρια τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...

† Γ.Ι.Μ.